

EQUIPAMENTS El centre ampostí fa un recorregut des de la prehistòria fins a l'època moderna i centra un àmbit en la vida a la vora del riu Ebre

El Museu del Montsià culmina 15 anys d'obres i inicia una nova etapa com a museu territorial

- El nou nom, Museu de les Terres de l'Ebre, naix a partir de la redacció d'un pla estratègic i la catalogació com a SAM
- Aquest museu exposa de forma permanent més de 800 objectes d'un fons que sobrepassa els 35.000 elements

AMPOSTA Carles Ferrando

Diferents fases d'actuacions, quinze anys d'obres i més de 3 M€ d'inversió després, el Museu del Montsià ha finalitzat el projecte de millora de les seues instal·lacions. Aquest centre, ubicat a les antigues escoles Miquel Granell d'Amposta, culmina d'aquesta manera l'adequació de les seues sales, vinculada amb un projecte museístic centrat en la història del conjunt de les quatre comarques ebreques. Precisament, aquesta és una de les característiques més destacades de la nova etapa d'aquest equipament, que des del juliol d'enguany s'anomena oficialment Museu de les Terres de l'Ebre. I és que s'hi depositen les restes arqueològiques trobades en les excavacions fetes a totes les poblacions del territori (uns 70 jaciments, principalment del Baix Ebre i el Montsià, i amb la Carrova com a font de materials més voluminosa), amb una única excepció: Tortosa, que ja ha iniciat els tràmits per establir un museu municipal, després d'haver-lo deixat perdre dècades enrere.

El dipòsit a Amposta de tots els materials arqueològics de l'Ebre respon als criteris que marca la catalogació del museu com a SAM (servei d'atenció als museus) que aquest equipament va rebre de la Generalitat el 2010. D'aquesta manera, totes les restes localitzades s'hi hauran de depositar, perquè siguin documentades, identificades i accessibles, amb vista a corregir la dispersió que durant anys han patit aquestes peces, fins al punt que algunes han fet cap a l'estranger. El director d'aquest museu, Àlex Farnós, considera que aquesta catalogació permetrà "donar més serveis en benefici del patrimoni del territori".

LA VIDA AL TERRITORI, EN DOS SALES CONTIGÜES En espera d'establir la data oficial per inaugurar-lo, que s'ha vist endarrerida per la coincidència de la convocatòria electoral del 20-N, els treballs se centraven aquesta setmana a ultimar la senya-

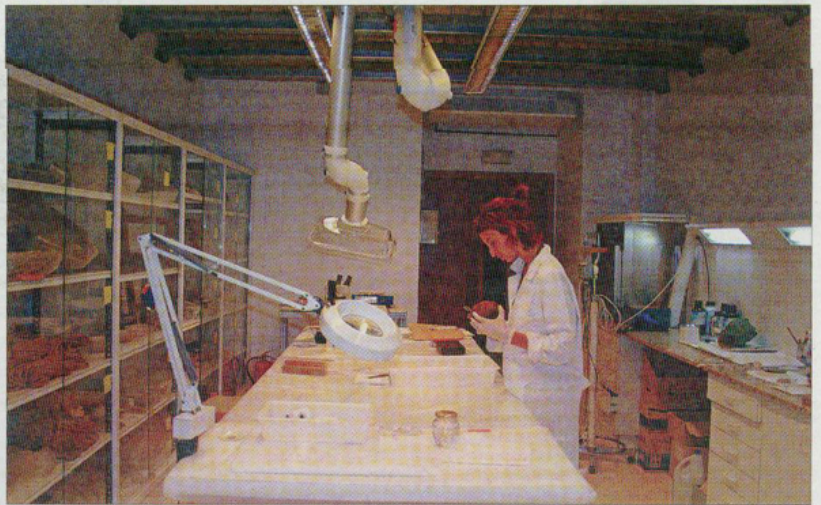
litació i disposició dels elements de l'exposició. Aquests es reparteixen en dos sales: una ressegueix totes les èpoques que s'han succeït al territori, des de la prehistòria fins a l'època moderna. En formen part més de 600 objectes, distribuïts en diferents vitrines i aparadors, que compten amb quatre ordinadors interactius i quatre projeccions audiovisuals elaborades per especialistes amb motiu de l'exposició, com a elements de suport. La resta arqueològica més antiga que s'hi exposa és la cornamenta d'una cabra hispànica prehistòrica localitzada a la cova del Vidre, al Port, però també hi ha altres elements de l'artesanía, la cuina, els adorns personals o, fins i tot, els ritus funeraris, que permeten veure com ha anat evolucionant el poblament del tram baix del riu.

Pel que fa a la segona sala d'exposició permanent, el fil conductor és el riu Ebre. A més de fer un apunt a la biodiversitat del bosc de ribera i a la fauna autòctona del tram fluvial, aquest apartat se centra en les poblacions ebreques que han sorgit i evolucionat gràcies a la seua proximitat al riu: s'hi reflecteixen des dels oficis i treballs, fins als estralls que han provocat les riuades o els diferents episodis bèl·lics (atesa la importància geoestratègica del riu), a més d'una bona part dels projectes d'aprofitament de l'Ebre, com ara embassaments o extraccions, tant els que s'han acabat executant com els que han quedat en projecte.

En aquest apartat s'hi exposen al voltant de 200 objectes, i el que té un protagonisme més destacat és la muleta *La Salvadora*, pertanyent a la família Sapiña, batejada amb aquest nom pel paper que va jugar en una de les riuades, just quan la van avarar el 1904. A més a més, s'hi mostren quatre audiovisuals, entre els quals destaca el de la visita del rei Alfons XIII per a la inauguració del canal de l'Esquerra el 1912. Segons expliquen des del Museu, es tracta de la primera filmació que s'ha documentat mai al territori, fins ara inèdita, i que el centre ampostí ha recu-

El projecte museístic que s'ha aplicat pretén fer "una anàlisi del que és el territori", segons destaca Àlex Farnós. / L'EBRE

Les obres van començar el 1997 i s'han allargat fins fa uns mesos. Ara el centre està esperant fixar la data d'inauguració. / L'EBRE

perat d'una col·lecció de França.

La part de visita pública es completa amb una sala d'exposicions temporals i amb un espai dotat d'equips informàtics i una àmplia base de dades per tal de facilitar tasques de recerca en la informació i fons acumulats en aquest equipament.

Les obres que s'han fet al Museu n'han permès reordenar els 3.000 metres quadrats. La part d'oficines i despatxos també ha ocupat una part

de l'actuació, fet que ha permès adequar, entre d'altres, les sales de restauració de les peces, així com l'arxiu o la mediateca.

Actualment, la plantilla del Museu de les Terres de l'Ebre té una dotzena de persones, entre les quals hi ha un arqueòleg, un antropòleg, un biòleg, un restaurador, personal de difusió o dos monitors de serveis educatius.

La reforma arquitectònica de l'edi-

fici, duta a terme entre el 1997 i el 2011, ha suposat una despesa de 2.597.000 euros. La major part ha anat a càrrec de l'Ajuntament d'Amposta (52%), mentre que el departament de Cultura (33%) i els fons Feder (15%) n'han aportat la resta. A més, s'han destinat 600.000 euros a l'adequació de les sales d'exposició, finançades pel consistori ampostí (42%), el departament de Cultura (14%) i altres institucions (44%). ■